

Al een tijdje ben ik bezig om in mijn sculpturen plantaardige vormen met mensfiguren te mengen. Dat begon in 2009 tijdens de Poëziezomer van Watou, waar ik een soort woekerplant had gemaakt die door een schuur heen groeide. Daaraan hingen mensachtige vruchten. Misschien was het de landelijke omgeving van Watou, maar dat beeld kwam spontaan in me op. Pas later ontdekte ik dat er in de islam een eeuwenoude mythe bestaat over de waq-waqboom. Die zou op een eiland in de Indische Oceaan groeien en vruchten dragen in de vorm van vrouwelijke figuren. Blijkbaar bestaat er, door verschillende culturen en eeuwen heen, een soort universele beeldtaal. Een onderbewustzijn dat in ons allen leeft. Als ik aan het werk ben, laat ik me door dat onderbewuste leiden. Ik maak mijn beelden vanuit een intuïtief verlangen.

„De titel van mijn tentoonstelling, *Milkwood*, verwijst naar een rituele handeling in India. Daar gieten Hindoes melk over stenen voorwerpen, lingams, om Shiva te eren. Ik heb koppen van keramiek gemaakt waar ik witte glazuur overheen heb gegoten. Het is alsof de druppels nog nat zijn, bevroren in hun beweging.

„Toen ik als kunstenaar begon, had ik niet de middelen om dure materialen te kopen. Zo was ik gedwongen om met gips te werken. Nu ben ik daar blij om. Het oudste beeld dat zich in het Louvre bevindt, is gemaakt van gips. Meesters als Michelangelo en Rodin

Johan Tahon, 'Milkwood', 2010 Foto Eric de Vries

Mijn werk

Johan Tahon

(1965) brak in 1996 door op de tentoonstelling *De Rode Poort* in het SMAK. Hij woont en werkt in het Belgische Oudenaarde en het Turkse Iznik.

hebben ook met dit materiaal gewerkt. Dat vind ik een mooie gedachte. Ik zit graag 's avonds in mijn atelier. Dan lichten al die witte figuren op in het donker. Als een soort geestverschijningen.

„Mensen associëren mijn werk vaak met oude Egyptische koppen of primitieve maskers. Ik heb een enorme liefde voor de geschiedenis van de beeld-

houwkunst. Graag plaats ik mijzelf in de lange traditie die vanuit de primitieve volkeren evolueerde naar Egyptische en Griekse kunst, tot aan Rodin en Giacometti toe.

„In Turkije heb ik me laten inspireren door de Byzantijnse kunst. Ik heb er geëxperimenteerd met kwartskeramiek, het materiaal waarmee de sultans hun paleizen lieten decoreren omdat het een heilzame werking zou hebben. Ik vind het geweldig dat ik in Istanbul naar dezelfde vijftiende-eeuwse hamman kan gaan als waar die ambachtslieden van destijds naartoe gingen. Die traditie geeft me energie.”

SANDRA SMALLENBURG

➤ T/m 22 dec in Galerie Maurits van de Laar, Den Haag. Inl: mauritsvandelaaar.nl. Werk van Tahon is t/m 16 dec ook te zien in De Nederlandsche Bank, Amsterdam. Op afspraak: 020-5242183